

діяльності; досвід творчої діяльності, пов'язаний з перенесенням знань і вмінь у нові ситуації; досвід людських ставлень [2].

Г.Марчук, аналізуючи соціальний досвід дитини, виділяє три компоненти: мотиваційний, проявляється у прагненні до участі у нових соціальних відносинах, у спілкуванні; виражає емоційне ставлення дитини до тих чи інших оточення; когнітивний, що полягає у соціальних уявленнях, поняттях, судженнях; діяльнісний, який означає практичну готовність індивіда до певної поведінки, тобто націленість на реалізацію соціальних уявлень, що склалися.

О.Алеко виділяє компоненти сформованості соціальної досвідченості дошкільників: соціально-когнітивний компонент, який проявляється через знання про норми і правила соціальної взаємодії; емоційно-ціннісний компонент, який включає адекватні реакції на емоції оточення, уміння відчувати та вербалізувати власний емоційний стан; соціально-комунікативний компонент, який характеризується вмінням адекватно та доречно спілкуватися в різних соціальних ситуаціях; діяльнісно-поведінковий компонент, який включає показники соціальної активності, навички рольового функціонування та соціальної взаємодії з дітьми та дорослими [1].

Висновки. Соціальний досвід ми будемо розуміти як систему знань про соціальну дійсність, пов'язаних з відповідними емоційними ставленнями, що відображаються в уміннях соціальної поведінки і забезпечують повноцінне включення особистості в систему суспільних відносин. В структурі соціального досвіду особистості доцільно виділити когнітивний, емоційно-ціннісний та діяльнісний компоненти.

Література:

1. Алеко О. Формування первинного соціального досвіду дитини у процесі взаємодії суспільного і родинного виховання : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.05 / Донбаський держ. педагогічний університет. Слов'янськ, 2016. 259 с.
2. Кузьмінський А. І., Омеляненко В.Л. Педагогіка: підручник К.: Знання – Прес, 2008. 447 с.
3. Сафронова Л. Б. Визначення поняття «соціальний досвід»: теоретичний аспект. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді*. 2014. Вип. 18(2). С. 213-221.
4. Якса Н.В. Формування соціального та особистісного досвіду людини як соціалізаційний процес. *Креативна педагогіка. Академія міжнародного співробітництва з креативної педагогіки*. Вінниця, 2015. Вип. 10. С. 148-153.

ЕМПАУЕРМЕНТ ПЕДАГОГІКА У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Дорошенко Т. В.

Національний університет «Чернігівський колегіум»

імені Т.Г.Шевченка

tatjanadoroshenko25@gmail.com

Сучасне суспільство, соціальні перетворення вимагають від системи освіти нових знань і підходів, що сприяють формуванню громадянина, здатного жити в сучасному світі, який швидко розвивається. Тому методика підготовки майбутніх учителів, зокрема вчителів музичного мистецтва, має оновлюватися і будуватися на нових підходах, що ґрунтуються на гнучкій організації процесу навчання, де засобам активного навчання, сучасним педагогічним технологіям надається пріоритетне значення.

Мета роботи – актуалізація проблеми емпауермент педагогіки як моделі у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва до професійної діяльності в стратегії реалізації сталого розвитку.

Зміни, які відбуваються в суспільстві, завжди стають чинниками змін в освіті. У 2015 році на саміті ООН лідери усіх країн висловили підтримку переходу на засади сталості через реалізацію 17 Цілей Сталого Розвитку (ЦСР) на період до 2030 р. На забезпечення дотримання Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року спрямований Указ президента України № 722/2019 «Про цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» [4].

Орієнтуючи на досягнення високого інтелектуального рівня людського потенціалу, що має забезпечити конкурентоспроможність країни у майбутньому, серед важливих національних цілей визначено здобуття усіма учнями знань і навичок щодо принципів сталого розвитку, зокрема з питань здорового способу життя, прав людини, збереження довкілля, гендерної рівності, пропаганди культури миру та ненасильства, національного та патріотичного виховання та усвідомлення цінності культурного різноманіття і внеску культури в процес переходу до сталого розвитку [3, с. 14].

Однією з прогресивних тенденцій та важливих передумов досягнення цього процесу, інструментом ефективного управління та обґрунтованого прийняття рішень стає освіта для сталого розвитку, під якою розуміється освіта, що спрямовує людину на постійне навчання, гармонійний і всебічний розвиток для покращення якості життя, та інтегрує в собі такі підходи, концепції, технології, які спрямовані на розвиток особистості в професійній галузі.

Так, компетентнісний підхід пов'язаний із здатністю особистості до різних дій, до реалізації себе у професійній діяльності; акмеологічний - акцентує увагу на досягненні особистістю найвищих «вершин» у своєму розвитку; особистісний підхід, основною ідеєю якого є ідея суб'єктності в освіті (О. Бондаревська, І. Зимня, В. Серіков, І. Якиманська та ін.), означає, що людина має бути суб'єктом предметної діяльності, пізнання, спілкування, самопізнання й саморозвитку, а це передбачає спрямованість освітнього процесу на особистість людини, яка навчається, врахування її потреб, інтересів, схильностей і здібностей, реалізацію її власних потенційних можливостей; діяльнісний - акцентує увагу на спрямованості освітнього процесу на розвиток ключових компетентностей і наскрізних умінь особистості, формування здібностей до самоосвіти і командної роботи, успішної інтеграції в соціумі і професійної самореалізації.

Функціонування освіти для сталого розвитку викликає потребу в нових педагогічних моделях, новому педагогічному змісті. Такою моделлю є педагогіка емпвауерменту (емпауермент педагогіка).

Педагогіка емпвауерменту - (від англ. empowerment – розширення прав і можливостей) – надання людині мотивації, внутрішніх сил і натхнення для активних дій [1].

Головна мета цього напрямку педагогіки – формування активної позиції кожної людини, що дає можливість навчити дитину думати, діяти, контролювати свою діяльність, актуалізувавши певні ресурси, приймати самостійні рішення. Тому майбутні учителі, зокрема вчителі музичного мистецтва, мають володіти методами, технологіями включення учнів у ті види діяльності, які сформуєть у них навички спілкування, розв'язання проблем, лідерства, критичного мислення, переконання, упевненості в собі, взаємодопомоги та уміння дискутувати, а також компетентності, необхідні для художньо-творчого самовираження, які розкриють креативний потенціал, залучать у майбутньому до культурних процесів в Україні, дадуть їм змогу стати успішними.

У вітчизняній науковій думці педагогіка емпвауерменту знайшла своє відображення у дослідженнях, присвячених мотивації особистості, формуванню потреб у творчій реалізації та самовдосконаленні (А. Бражнікова, Н. Кривоконь, О.Рєброва, Н. Тєличко та ін.). Вчені розглядають принципи педагогіки емпвауерменту з проблемою формування педагогічної майстерності майбутніх учителів, через потенціал педагогіки емпвауерменту актуалізують проблему самопізнання та самовдосконалення майбутніх

учителів, розглядають цю педагогіку через проектну діяльність, а також у процесах сучасної академічної мобільності.

Проблема потенціалу емпайермент педагогіки у професійній підготовці майбутніх викладачів музичного мистецтва і хореографії була досліджена О.Ребровою та Г.Ребровою [2]. Вчені зробили висновок про те, що потенціал і принципи емпайерменту як педагогіки сталого розвитку є теоретичним фундаментом для вибору технологій, які забезпечують сталий розвиток здобувачів на основі визначених та усвідомлених ними потреб у професійній мистецькій галузі [2, с. 102]. Отже, аналіз наукових досліджень засвідчив, що емпайермент педагогіка кореспондується з таким феноменом як «сталий розвиток».

Застосування емпайермент педагогіки в процесі підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва здійснюється за допомогою різних технологій. Принципи емпайермент педагогіки, як педагогіки сталого розвитку, є фундаментом для вибору ефективних технологій, спрямованих на наснаження, мотивацію майбутніх учителів музичного мистецтва на розвиток і саморозвиток, серед яких ефективними, на нашу думку, є: інтегративні, проектні, проблемно-евристичні, інтерактивні, акмеологічні технології.

Висновки. Таким чином, емпайермент педагогіка у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва спрямована на тісний зв'язок процесу набуття освіти з мотивацією майбутніх фахівців на активні дії. Технології навчання, що відповідають принципам емпайермент педагогіки, забезпечують розвиток і саморозвиток здобувачів освіти на основі визначених ними професійних потреб у мистецькій галузі. Актуалізація цього ракурсу професіоналізму відіграє значну роль у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва, професійна діяльність яких здійснюється у широкому просторі суспільства, у різних його сферах: освітніх, культурних, рекреативних тощо.

Література:

1. Педагогіка емпайерменту. Методична скарбничка. URL:<https://dnz52.edu.vn.ua/index.php/dlya-pedagogiv/metodichna-skarbnichka/71-pedagogika-empauermentu> (дата звернення: 12.09.2024).
2. Реброва О., Реброва Г. Потенціал емпайермент педагогіки у професійній підготовці майбутніх викладачів музичного мистецтва і хореографії. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології, 2024, № 1-2 (135-136). С.92-105. URL:<https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2024/04/%D1%80%D0%B5%D0%B1%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B0.pdf> (дата звернення: 12.09.2024).
3. Проект Стратегії сталого розвитку України на період до 2030 року, 2017. URL:https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/UNDP_Strategy_v06-optimized.pdf (дата звернення: 12.09.2024).
4. Про цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ президента України від 30.09.2019 р. № 722/2019. URL:<https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825> (дата звернення: 15.09.2024).

ПРОЄКТНО-АНАЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ У ВІЙСЬКОВОМУ ЗВО

Задорожний Д. В.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
dmytro23zadorozhnyi@gmail.com*

Актуальність. Актуальність якісної професійної підготовки майбутніх офіцерів в умовах військової агресії стає критично важливою через кілька ключових чинників: